

Dones treballadores de tots els països, en peu contra l'opressió i l'explotació!

Des que la societat humana està dividida en classes socials, també és patriarcal: els hòmens adults dominen les dones i als jóvens. Des que va sorgir el capitalisme, les dones treballadores, en general, han sigut més explotades que els hòmens. A més, inclús on les dones han guanyat la igualtat jurídica, les dones de les classes explotades encara proporcionen la major part del treball domèstic i familiar no remunerat.

En totes parts, la violència conjugal, els "assassinats d'honor", l'assetjament sexual i la violació tenen com a víctima principal a les dones. La mitat de les dones assassinades en el món ho són a mans d'un parent. La descomposició mafiosa (com a Mèxic) i les guerres reaccionàries (com a Síria, Iraq, Afganistan ...) s'encruelixen amb elles especialment. Les víctimes de la prostitució forçosa són majoritàriament dones (entre 400,000 i 1,6 milions de xiquetes i dones cada any). Hi ha el matrimoni forçós de les xiquetes i la mutilació sexual (entre 100 i 140 milions de dones en tot el món han sigut extirpades o infibulades).

L'atac sistemàtic als servicis públics per part de tots els governs des de les crisis capitalistes mundials de 1973 i 2009 les afecta directament. L'ascens del clericalisme en totes les seues formes (cristià, musulmà, hindú, budista ...) reforça l'opressió. Alguns països estan experimentant regressions: Erdoğan descoratja l'anticoncepció i l'avortament a Turquia, Trump està en contra de l'avortament en tot el món, Putin despenalitza la violència conjugal a Rússia ...

Les dones sempre han sigut una part component del treball assalariat a pesar de l'hostilitat de tot el clero. En els països desenvolupats representen més de la mitat dels treballadors assalariats. Però la seua distribució continua sent desigual segons les branques i els oficis. Continuen estant pitjor pagades que els hòmens i són especialment víctimes de la precarietat, el treball a temps parcial i la desocupació. La majoria de les tasques domèstiques recau sobre elles en el si de la seua família.

Així com la lluita contra l'opressió nacional no pot deixar-se en mans del nacionalisme burgés i petit burgés, la lluita contra l'opressió de gènere no pot deixar-se en mans del feminisme burgés i petit burgés, que o bé enfronta de manera reaccionària a les dones i els hòmens, o simplement es limita a peddir més llocs de dirigència política o de directius d'empresa capitalista. Un exemple és la campanya #metoo, que va començar amb la denúncia legítima de violació d'actrius per part d'un productor de cine. Alguns la utilitzen per a

reactivar una moral conservadora que iguala qualsevol proposta sexual fora del matrimoni amb la violència. L'altra deriva aberrant consisteix a presentar un grapat de capitalistes que abusen de la seua riquesa i poder com a representatius de tots els hòmens.

El 8 de març és el resultat d'una crida de la Internacional Obrera (1889-1914) i en particular de l'activitat de Clara Zetkin, marxista, revolucionària i internacionalista. La Revolució Russa (1917) va atorgar el dret al vot a les dones, va legalitzar l'avortament, va garantir l'educació de les noies, va facilitar l'extensió dels drets de vot a altres llocs (en Gran Bretanya, Alemanya ...). La Revolució espanyola (1936) va fer més per l'emancipació de les dones que tots els partits republicans anteriors. Al contrari, les contrarevolucions (feixisme a Itàlia, estalinisme en l'URSS, nazisme a Alemanya, teocràcia a Iran ...) van significar la humiliació de les dones i un bot cap arrere.

Avui, en totes parts, les dones treballadores s'alcen: estan a l'avantguarda de les lluites contra l'opressió de què són víctimes (com les manifestants iranians, poloneses, nord-americanes...); participen en la lluita contra l'opressió nacional i la xenofòbia (com les combatents kurdes, les activistes immigrants, les que recolzen les persones immigrants ...) i la lluita contra l'explotació (com a activistes sindicals de base a Bangla Desh i en tots els països).

El capitalisme no pot aconseguir la igualtat real entre els sexes perquè la burgesia usa el patriarcat per dividir als oprimits i beneficiar-se indirectament del treball domèstic gratuït de les dones.

La lluita per l'emancipació de les dones ha de ser una qüestió del moviment obrer. Els sindicats i els partits de treballadores i treballadors tenen la responsabilitat de lluitar contra el masclisme dins d'ells i en la societat, i de prendre la iniciativa en la lluita de les dones per l'emancipació. Només la construcció del socialisme mundial finalment erradicarà el masclisme.

Igualtat jurídica total entre hòmens i dones! Separació de les religions i l'Estat!
Ensenyança mixta i laica!

Igualtat salarial! Creació massiva d'estructures gratuïtes i de qualitat per a l'atenció i l'educació de les xiquetes i xiquets d'edat infantil!

Contracepció lliure i gratuïta! Dret i gratuïtat total de l'avortament, també per a les menors d'edat!

Internaciema Kolektivista Cirklo

<http://ikcirklo.org>

ikcirklo@tutanota.com

Col·lectiu Revolució Permanent

<http://www.revolucionpermanente.com>

8 de març de 2018

